

[Glistrup]

millioner mennesker skal fordele, i kraft af alle de restriktioner og skatter og andre hindringer, kontrolregler osv., som man har lagt på produktionen, samtidig med at man med den førte politik har gjort det tillokkende at investere passivt ved at købe statsobligationer til 20 pct., som ikke giver nogen produktion.

Man skal ikke anvende disse statiske betragtninger, som socialisttalerne herinde bliver ved og bliver ved med at køre i. Det er et forslag om en dynamisk politik, om at ændre tilstandene og ikke bare at give op i håbløshed, fordi der er nogle oliepriser, der langt om længe er steget, og fordi der er nogle bytteforholdstal, der er blevet noget dårligere. Det skal tværtimod motivere os til at sige: så smøger vi ærmerne op, så gør vi det tillokkende selv at skabe større produktion – ved at vi foretager de betydelige nedsættelser af indkomstskatten, som dette forslag går ud på. Fat dog mod alle sammen i stedet for at være så fortvivlende nedslående at høre på!

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg tror ikke, socialisterne i denne sal vil anse mig for at være bannerfører for socialisterne. Det mener jeg heller ikke selv jeg er. Jeg vil meget beklage, at man i langt højere grad med venstrefløjen kan få en fornuftig samfundsdebat, end man kan få med højrefløjen herinde. Det synes jeg sådan set er meget kedeligt, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Jeg vil gerne sige til hr. Glistrup, at uanset hvilket politisk parti og hvilken regering der havde magten, kunne man jo ikke forhindre, at bytteforholdet blev forringet, og at vi blev nødt til at drage nogle økonomiske konsekvenser af dette. Det er, som om, at bare man havde ført en anden økonomisk politik, så havde vi også klaret det med bytteforholdet. Hr. Glistrup ved eller burde vide, at sådan forholder det sig ikke.

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Gammelgaard sagde, at det navnlig var de små og mellemindkomsterne, der var ramt af den nuværende tingenes tilstand. Om det er rigtigt eller ej, afhænger unægtelig af, hvad man lægger i små og mellemindkomster. Hvis vi kigger på konkrete tal, kan vi jo

se på de tal fra lovmodellen, som de konservative selv anfører i deres bemærkninger. Her ser vi, at de hårdest ramte er dem, der tjener omkring 80.000 kr., og som har en effektiv marginalskatteprocent på 75,7 pct. De mindst ramte er dem, der tjener omkring 160.000 kr., og som har en effektiv marginalprocent på 52,4 pct. Men sagen er, at alle de skattelettelser, som de konservative foreslår her, overhovedet ikke vil gavne dem, der tjener 80.000 kr., men vil gavne dem, der tjener 160.000 kr.

Det samme gælder de forskellige sociale omlægninger. Der står hist og her nogle uforpligtende bemærkninger om, at vi i udvalget skal indhente beregninger over ændringer af boligsikringen osv. Den slags er så uforpligtende, og det er umuligt at afvise, at det også kan komme til på en eller anden snedig vis at gavne de mindste. Men alt, hvad der er nogenlunde konkret, går udelukkende ud på at gavne de store indtægter, dem, der har det mindste behov.

De konservative er under dække af at løse et alvorligt problem for nogle lavindkomstgrupper kommet med en række forslag, der udelukkende betyder en kraftig omfordeling fra dem, der i forvejen har mindst, til dem, der i forvejen har mest.

Gammelgaard (KF):

Det er blevet nævnt nogle gange, at den vestlige verden er inde i økonomiske vanskeligheder i almindelighed, og at det er dem, der smitter af på den danske situation. Men hvis man prøver at kigge på de forskellige udredninger af, hvorledes Danmark er placeret i forhold til en række andre vestlige lande, viser de fleste af disse udregninger, at Danmark står dårligst af de vestlige lande. Vi ligger dårligst med hensyn til arbejdsløsheden, som er meget stor; vi ligger næsten i top af alle de vestlige lande. Og vi ligger meget højt, hvad angår betalingsbalanceunderskud og gæld til udlandet. Vi ligger så at sige også her i top.

Hovedårsagen til, at det går ekstra dårligt i Danmark, er, at man har drevet den sociale udjævning så vidt og man har gjort den offentlige sektor så stor, at det ikke kan betale sig at udføre en arbejdsindsats i det danske samfund. Derfor kan vi ikke få igangsat den produktion, de investeringer, som er nødvendige, for at vi kan komme bare nogenlunde